

TRI LETA NOVE SLOVENIJE. V Selcih pri Škofji Loki je 21. in 22. julija potekal prvi tabor najmlajše parlamentarne stranke Nove Slovenije. Tabora, ki so ga povezali s praznovanjem Dneva državnosti, se je udeležilo več tisoč članov in simpatizerjev stranke iz vse Slovenije in gostje iz tujine. Na političnem forumu Krekovi dnevi so sprejeli tudi dokument z naslovom *Čas je za dejanja*. Kot je poudaril strankin predsednik Andrej Bajuk, je bila tudi ljudska stranka iz začetka 20. stoletja najprej dolgo v opoziciji, preden je prevzela oblast. Tu lahko vidijo svojo prvo nalogo: kljub pesimističnim razmeram je treba vztrajati, vodilo pa naj bo prepričanje, da je nova Slovenija res mogoča.

ODGOVOR OBLASTI NA AFERO UDBA.NET. Vlada je 26. junija s položaja razrešila častnega konzula Slovenije za Novo Zelandijo Dušana Lajovica. Posebna komisija zunanjega ministrstva je sicer ugotovila, da na delovanje častnega generalnega konzula pri spodbujanju

sodelovanja med Slovenijo in Novo Zelandijo ter na sodelovanje z veleposlaništvom Slovenije v Canberri nima pripomb. Številni udbovci, ki so desetletja vohljali za svojimi rojaki, izsiljevali in služili na račun svojega izdajstva, pa nemoteno delajo naprej ali pa uživajo "zaslužen" pokojnino.

PRIHODNJE LETO BODO TUDI PREDSTAVNIKI SLOVENIJE sodelovali na volitvah v evropski parlament, ki je edina evropska ustanova z neposredno izvoljenimi člani. Parlament, v katerem imajo poslanci petletni mandat, skozi razvoj evropske integracije postopoma pridobiva pristojnosti in se, sploh z zadnjimi institucionalnimi reformami vse bolj spreminja v telo, ki o zadevah soodloča in ne le izraža mnenje. Kot tak predstavlja proti svetu Evropske zveze. Glede kandidiranja na evropskih volitvah je 14. avgusta 2003 na novinarski konferenci spregovoril tudi predsednik Nove Slovenije Andrej Bajuk. Dejal je, da so vse možnosti še odprte, kar pa zadeva njihovo stranko, bo nosilec liste predsednik sveta Alojz Peterle.

Prvi izseljenski pohod na Triglav

Izseljenci so letos prvič organizirali pohod na Triglav in se tudi povzpeli nanj. To idejo je uresničil Peter Ćesnik, povratnik iz Avstralije, kjer je bival nad trideset let. Pred kakim pol leta je napisal vsem štirim organizacijam pismo, ki delujejo v Ljubljani in se ukvarjajo z izseljenci in jih je povabil k sodelovanju. Na ta poziv se je oglasila samo Slovenska izseljenska matica, ki je njegovo idejo pozdravila in jo podprla. Poziv in načrt pohoda so objavili dvakrat v reviji *Rodna gruda*, posamezne slovenske radijske oddaje so tudi preko etra na raznih koncertih sveta objavile ta pohod in odziv je bil pozitiven in tako je projekt stekel.

Tako se je do konca meseca junija prijavilo petdeset oseb iz raznih držav štirih kontinentov. Načrt pohoda je bil do potankosti izdelan, pohod naj bi se začel 4. julija zjutraj in končal 6. junija s prihodom izpod slapa Savica na Bled z avtobusom ob drugi uri popoldan na

tradicionalno Srečanje v moji deželi, ki ga vsako leto nad petdeset let organizira Slovenska izseljenska matica po raznih krajih Slovenije. Glavna organizatorja, ki sta se največ angažirala in trdovala za za pohod, povratnik Peter Ćesnik in tajnik SIM Dominik Lavrič, sta imela kar precej dela

Po sveti maši v Mojstrani še prijazen pomenek in nato vzpon proti Triglavu. Lojze Košorok je drugi z desne strani.

in skrbi z organizacijo, kajti to je odgovornost, èe spremljaš tako skupino po najvišjih vrhovih naših Julijskih Alp. Vendar s svojo sposobnostjo in dobrim poznanjem naših gora sta paè znala upoštevati vse faktorje in tudi nevarnosti in odgovornosti pohoda po teh višinah. Peter je s svojimi poznanstvi, vešèimi gorohodniki in gorskimi reševalci našel tri vrhunske vodièe, ki so se rade volje odzvali, (brezplaèno!) in prikljuèili pohodnikom. Tako smo pod vodstvom izkušenih planincev in alpinistov Janeza Mlinarja iz Rateè, Stojana Ilièa iz Planinskega društva Rašica in Mojmirja Kuneja iz Planinskega društva Koper, zmogli to zahtevno pot.

Iz Planike èez Mali Triglav na vrh.

Da zadostimo slovenskim planinskim navadam, je Peter Èesnik povabil škofa Urana, da se nam pridruži in nam na Kredarici tudi mašuje. •al zaradi ne najboljšega zdravja, je moral odkloniti to vabilo. Predlagal pa je, naj povabimo patra Cirila, izseljenskega duhovnika iz Avstralije, ki je trenutno na obisku v domovini. Reèeno, storjeno, •al je bil za te dni •e oddan, vendar je predlagal, da bi lahko zjutraj pred odhodom pri Aljaevem domu, pod Triglavsko steno nam maševal. Tako je ostalo pri tem dogovoru. Z ozirom na slabo vreme, ki se je kazalo kar nekaj dni pred datumom odhoda, tudi krajevne padavine tik pred odhodom so marsikoga odvrnile od pohoda. Organizatorji in mi vsi pohodniki smo se zaskrbujoèe ozirali v sive oblake.

Na dan odhoda, 4. julija, smo zjutraj navsezgodaj v Ljubljani nekatere zaman èakali, tako se je avtobus zaman ustavil v Medvodah in tudi na Bledu ni bilo vseh. Tako se je naše število zmanjšalo na 32 pohodnikov. •e kar v avtobusu, ker je kar prijetno de•evalo, je iznajdljivi p. Ciril po mobitelu predlagal, da naj bi imeli mašo v Mojstrani in tam bi morda spremenili smer zaèetne etape. Pater Ciril se je med tem •e dogovoril z •upnikom Francem Urbanija iz Dovja, da odpre cerkev. Tako sta nas skupaj prièakala pred cerkvijo. Oba sta maševala v cerkvi svetega Klemenca in nas z

vzpodbudnimi besedami in blagoslovi hrabrila na sicer te•ko, a vsem •eljeno pot v kraljestvo Triglava in sreèn vzpon na sam vrh našega oèaka. Tako smo se poslovili od prijaznega •upnika in patra Cirila.

Iz Mojstrane smo se odpeljali še kakih 10 km po ozki dolini iz Krme proti planinskemu domu Planika. Z ozirom na de• smo spremenili smer, kar nam je za zaèetek ote•koèilo naš pohod, vendar se poti nismo ustrašili, pogumno smo premagovali višinske metre in popoldan je prenehalo de•evati in proti veèeru ob zahajajoèem soncu dosegli planjavo, kjer stoji dom Planika. Ko smo se

odpoèili, od•ejali in nahranili, se nam je izpred koèe ponudil res edinstven pogled od zadnjih sonènih •arkov obsijane gore in stene so se še lesketale od sonca, v dolinah so se podile megle, v obraz je zapihal mrzel veter, res tisoè obèutkov. Kakšna lepota! Tu šele obèutiš moè in velièastvo narave, pogled, ki ga ne bom nikdar pozabil. Obdaja te nešteto misli in se zahvaljuješ naravi ali Bogu za ta pre•iveti dan, za katerega se je bilo vredno potruditi in ga do•iveti. V domu Planika smo našli prijazno gostoljubje in prijetno prenoèišèe.

Naslednje jutro nas je prijazno pozdravilo sonce in zopet lep razgled na levo in desno, gore so se kopale v soncu, obetal se nam je lep in sonèen dan. Ta dan nas vreme ni razoèaralo paè pa poplašalo za vèerajšnji de•. S pesmijo smo zaèeli pohod in vsi navdušeni zakorakali v višino proti Malemu Triglavu. Res smo poèasi napredovali, tudi na prehodih in preko previsov, varovani s klinami in zajlami, smo se poèasi in vztrajno bli•ali cilju. Okrog enajste ure smo zagledali Aljaev stolp in od tu naprej smo privrskali na vrh. Prešteli smo se, vsi smo sreèno prispeli na najvišji vrh naše de•ele. Kakšno veselje, sam Bog ve, kakšno obèutje je vsak do•ivljal v tem trenutku, posebno tisti, ki so dosegli ta vrh prvokrat. Nekoga sem videl, ko je poljubil kamen... Veselje na višku, 27 fotoaparatorov je 'škljockalo' v nedogled. Mobilni

telefoni so delovali odlièno in nešteto klicev in pozdravov se je poslalo v daljave. Vodja Peter me je kmalu poklical in mi dal aparat, radio Triglav z Jesenic, na nekaj vprašanj je bilo potrebno odgovoriti. Sam ne vem, kaj sem v navdušenju povedal. Petrov aparat je zopet zvonil. Po kratkem pogovoru nam je zopet potisnil aparat. Bila je Tanja iz Sydneya za radio SBS. Postavila je nekaj vprašanj in zopet od samega navdušenja in veselja nad osvojenim, res ne vem, kaj sem odgovarjal.

Malo smo se še okrepèali, no saj to je bilo kosilo na Triglavu, še nekaj skupinskih fotografij in •e je vodja dal 'povelje' za odhod.

Zopet smo si naredili na rame nahrbtnike in se zaèeli po drugi strani gore spušeati navzdol proti Dolièu. Tudi navzdol nismo bili preveè uspešni, tudi jaz ne, èeprav sem veliko la•je zajemal zrak. Zakon gravitacije ima tudi svojo slabo stran. Naši vodniki so nas budno èuvali in pazili. Mene je vzel na piko vodiè Janez. Posebno pri nevarnejših sestopih, med kakimi previsi. Bil mi je za petami ali pa pred menoj. Kmalu sem pogruntal zakaj, sem mu tako simpatičen, bil sem najstarejši med pohodniki, menda tudi zato najbolj popularen in kot izkušen gornik in vodiè je •e imel vzrok za to. Konèno smo le prispeli pred nevihto do Tr•aške koèe v Dolièu, vroè èaj in malica se nam je še kako prilegla. Le dva, ki sta se mudila, je zmoèilo. Nadaljevali smo pot zopet v lepem vremenu, sonce ni pripekalo in kmalu smo zagledali tretje Triglavsko jezero. Videti je bilo še daleè v dolini in tako se nam je pot res vlekla v nedogled od enega, drugega in k tretjemu jezeru. Vmes smo imeli kratke poèitke. Pot se je strašansko vlekla, saj jaz sem imel takšen obèutek.

Ponekod je bila pot polo•na in tako smo lahko obèudovali naravo, macesen, koliko lepih cvetic ter sem ter tja smo naleteli na murke, tudi nekaj planink smo videli. Na melišèih smo videvali trope gamsov, ovce na paši in pa tudi nekaj drugih zanimivih •ivali. Konèno zagledamo jezero in ob njem koèo. Oddahnili smo se. Bil je drugi dan pohoda in se nam je •e precej poznalo pri hoji. Kajti vsi nismo bili veè rosno mladi pa še mladi se utrudijo. Tu smo prenoèili in se odpoèili.

Naslednje jutro zopet pot pod noge, bilo je oblaèno in sonce, vendar kar prijetno za zadnjo etapo. Bila je prijetna hoja po ravnem in smo zopet lahko obèudovali naravo in vse stvarstvo okoli nas. Pri Èrnem jezeru smo se odpoèili in si ogledali še

ta biser, ki ga èlovek še ni onesna•il. Prišli smo do Komarèe in sledila je strma pot navzdol. Kljub temu, da je bil to zadnji del naše poti in smo po nekaj urni hoji zagledali Bohinjsko jezero, sem opazil, da smo še visoko in res temu spušeanju ni in ni bilo konca. Konèno •e preko poldne sestopimo na pot, kjer smo zagledali Dom pri Savici in prviè po treh dneh avto. Videli pa smo kar nekaj helikopterjev, ki so vozili gospode na Kredarico.

Konèno v dolini! Hitro smo se okrepèali. Razdelili so nam lepe majice, dar zavarovalnice Triglav, ki je tudi podprlo naš projekt: Prvi izseljenski pohod na Triglav.

Postre•ba v tem domu je bila odlièna. Preoblekli smo si majice in se odpeljali na Bled, kjer so nas •e veselo prièakovali na Sreèanju v naši de•eli. Tam smo se sreèali s številnimi rojaki iz veè de•el, prijatelji, organizatorji... Bil je lep program in nekateri so rajali še dolgo v noè.

Hvala vsem sodelavcem, organizatorjem in sponzorjem, hvala vodièem, ki ste •rtvovali tri dni za nas, da ste nas varno vodili in varovali. Hvala tudi Bernardu, ki je bil vsem na razpolago, èe je kdo kaj potrebovali bil v nejevolji, predvsem je pazil na teto in strica iz Melbournea, vendar zakonca Lenko posebne pomoèi nista potrebovala, èeprav nista veè rosno mlada, sta se dobro dr•ala. Oba sta neverjetno trdi korenini. Še je v nas pristnega planinskega duha! Hvala, Peter in Dominik, dobro sta organizirala in projekt je res uspel v zadovoljstvo vseh, vas organizatorjev in nas pohodnikov. Imeli smo se lepo, spletlo se je kar nekaj novih prijateljstev. Znašli smo se skupaj rojaki, ki •ivimo v raznih de•elah. Prišli so tudi iz bratskih društev iz Bosne in Hercegovine. Ti iz Reke – Društva Bazovica - so imeli za ta pohod posebne majice. Spredaj je bil Triglav, na hrbtni strani pa napis: »Kdor nima v glavi ima pa v nogah«. Duhovito kajne? In imeli so prav. V treh dneh smo hodili 27 ur.

V Gorenjskem glasu, ko pišejo o našem pohodu, med drugim piše tole: »Morda ne veste, kako Slovenci na tujem spoštujemo Triglav. Nekateri med nami so od sreèe poljubili kamen.«

Res, do•iveli smo ga in ga še podo•ivljamo! Nekateri se bodo še vraèali in se povzpeli nanj.

Lojze Košorok
Gibina 15, Ljutomer

Slovenski zvonovi so zopet zapeli svojo turobno pesem

Pred kratkim smo se poslovili od FRANCETA BENKA, ki je zaključil svojo bogato življenjsko pot v osemosemdesetem letu starosti...

France Benko je bil sin naših gora, saj mu je zibelka dajala prvo zavetje pod sinjimi Julijskimi Alpami, ob Blejskem jezeru. Po zaključenih poklicnih šolah se je uvrstil v umetniške vrste in postal umetnik restavrator. Odtonek tega velikega dela je viden skoraj po celotni Evropi, saj je na Nizozemskem postal član Akademije znanosti in umetnosti. Njegova dela ličijo mnoge katedrale in palače po Evropi. Končno se je s svojo čeno Ivo napotil v Avstralijo, kjer si je ustvaril spomenik, ki ga dolga vrsta let in zob časa ne bosta razjedla...

Eden od takih velikih odtenkov je mozaik oltarja cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew v Melbournu, ki bo ostal kot svetel spominski kamen Francetu Benku tako dolgo, kot se bo slovensko – avstralsko ljudstvo usmerjalo v to sveto cerkveno in kulturno središče. V mozaiku je upodobil sveta brata Cirila in Metoda, prva slovanska blagovesnika, ki sta na svoji poti k papežu v Rim šla tudi preko slovenskega ozemlja. France Benko je poleg usmeritve svojega umetniškega dela v novo okolje pete celine prispeval k ohranitvi slovenskega bistva med nami, v naši majhni avstralski Sloveniji, tako daleč od starega kraja...

Naj mu bo prijetno v modrini oceana, ki obliva avstralsko celino.

Ivo Leber

Mojster Franc Benko je jesen svojega življenja preživljal skupaj s svojo čeno Ivo v našem Domu matere Romane. Po zdravljenju kapi v bolnišnici, se je preselil preko ceste v dom Garoopna.

Ob smrti mojstra FRANCA BENKA je pater Ciril poslal iz Slovenije besede slovesa, ki so jih prebrali pri pogrebni sveti maši:

Spoštovani in dragi bratje in sestre!

Veliki Umetnik in Arhitekt življenja je poklical k sebi svojega zvestega učenca, našega rojaka, mojstra Franca Benka. Pri tej sveti daritvi se hočemo Bogu zahvaliti za dar njegovega življenja ter za vse dobrote in lepote, ki jih je pokojni mojster Benko po navdihu Duha ustvaril. V tej naši cerkvi občudujemo njegov mozaik naših zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda. Pa jih ne samo občudujemo. Ob tej lepoti barv in dinamike se vsi skupaj kot slovensko občestvo v Avstraliji odpiramo Božjemu nagovoru v prostoru in času, ki nas zaznamuje. Gospod Benko je bil po pravici ponosen na to svoje delo. Nanj in na njegovo umetniško dediščino smo ponosni vsi. Čal mi je, da ne morem biti osebno navzoč ob tem slovesu. Sva se pa nekako poslovila koncem letošnjega maja, ko sem ga obiskal in je prav zaupljivo in pobožno prejel sveto obhajilo. »A bomo naredili še en mozaik«, je v šali dejal. – »Mojster, še, zakaj pa ne?« sem mu odgovoril.

Danes je dopolnil svoje največje umetniško delo – mozaik življenja. Svojemu Stvarniku je lahko pokazal delavne in ustvarjalne roke in srce, polno ljubezni do stvarstva, skupnosti in hiše Božje. Za vse to, vam, dragi mojster France, pristrèna hvala in zahvala. Sočalje v duhu vere pa izrekam čeni Ivi, hčerki Nini in njeni družini, vsem sorodnikom in prijateljem. Naj ga veliki Umetnik nagradi s svojo bližino, z večno lepoto in večnostjo Božjega ustvarjalnega življenja.

Dragi mojster, počivajte v Božjem miru!

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

V torek, 13. maja, je bil Fatimski dan, ko smo romali v Penrose Park. Udeležencev je bilo več kot dvajset ljudi, razpoloženje pa je bilo kljub slabemu vremenu dobro. Kmalu zatem, v četrtek, 15. maja, je bilo srečanje srečanje bolnikov in upokojencev. Po maši z nekoliko večjo udeležbo kot po navadi ob četrtkovih srečanjih je bilo v dvorani družabno srečanje, kjer so bili vsi postreženi s kosilom, ki ga pripravlja »Molitvena skupina«. V soboto, 24. maja 2003, je bil na sporedu GARAGE SALE. Veliko vas je, ki prinesete razne predmete in obleke v uporabnem stanju, ki jih izurjene trgovke dobro prodajo. Zahvaljujemo se vsem darovalcem in prodajalcem. Tako smo zaključili »trgovski« mesec z dvoriščno prodajo in stojnico. Zaključili smo tudi mesec majnik z branjem šmarnic.

Na Binkošti po maši, 8. junija, je pri nas v dvorani gostoval kvintet »AVSTRALSKIH 5«. Predstavil so se s programom in glasbo, s katero so v naslednjem mesecu v Sloveniji zastopali avstralske Slovence na izseljeniškem pikniku. Vstopnine ni bilo, nekaj prostovoljnih prispevkov pa je prav gotovo pomagalo pri pokrivanju stroškov naših mladih rojakov. Pripravili so tudi dražbo - auction, na kateri so dali svinjski pršut (Gojak Meats & Small Goods) zadnjemu ponudniku.

Na ponedeljek po Binkoštih se je v našem centru sestala skupnijski pastoralni svet na redni seji, na kateri je obravnaval tekoče dogajanje in predstavil načrte za naprej. Pred velimi prazniki, ki prihajajo v septembru – Očetovski dan, farni zavetnik sv. Rafael, obisk škofa in sv. birma - in v oktobru – 40. obletnica prihoda p. Valerijana v Avstralijo - se

bomo še enkrat srečali in dodelali še nedorečeno.

2003 je leto mladinskega koncerta v Sydneyu, ki bo 4. oktobra. Zdaj je že znano, torej lahko predstavimo geslo, ki se je oblikovalo na enem izmed sestankov. To je »IGNITE« oz. »POIVIMO SKUPNOST«. Očetno mladina še ne popušča in čeli na moderen način zopet pritegniti mlade in združiti vse generacije Slovencev širom Avstralije. Upamo le lahko, da se bodo ideje uresničile.

22. junij je bil praznik sv. Rešnjega Telesa. Po slovesni maši s petjem mešanega zbora je bila Telovska procesija z blagoslovom na dvorišču in nato v cerkvi. Otroci so potresali cvetje na pot Najsvetejšemu zakramentu.

Na praznik sv. Petra in Pavla je bil poleg dopoldanske sv. maše v Merrylandsu tudi pastoralni obisk pri rojakih v Newcastleu. Ob takih priložnostih ponavadi obišeemo katerega izmed naših bolnikov, ki se jih potem spomnimo pri sv. maši. Zbralo se je nekaj več kot 15 rojakov. Obisk smo končali ob

Prvoobhajanci s starši, katehistinjo Carmen in p. Valerijanom, v nedeljo, 6. julija 2003.

prijetnem pogovoru v dvorani •upnijske cerkve.

V torek, 1. julija, je bilo romanje k svetišču Bla•ene Mary MacKillop v North Sydney. Maše, ki jo je vodil p. Valerijan, se je udele•ilo preko 50 ljudi. Večina romarjev je pripotovala z vlakom, nekateri od blizu, drugi od daleč. V prihodnje se bomo potrudili s še več organiziranimi romanji, kajti kot ka•e, lepa stara slovenska navada še •ivi med nami.

Na izseljensko nedeljo je bil pri sv. Rafaelu praznik prejema prvega svetega obhajila naših otrok. Prvoobhajance - Christopher Anderson, Luke Bleesing, Chrystal Fabiano, Dominik Fabiano, Jessica Murko (•e prejela PSO 7.6.2003, Holy Family, Luddenham, NSW) smo vsem priporočali v molitev. K sv. spovedi so pristopili dan poprej.

V torek, 15. julija, je p. Valerijan odpotoval v Melbourne, da bi zamenjal p. Filipa in prièakal p. Cirila, ki naj bi se vrnil z dopusta v Sloveniji prvi teden v avgustu. •e takoj naslednji dan ga je pri kosilu v obednici Doma Matere Romane zadela mo•ganska kap. Odpeljali so ga v St. Vincent's Hospital Melbourne, kjer so zanj lepo poskrbeli. O njegovem zdravstvenem stanju smo vse redno obveščali v Nedelji in po radiju. Veliko vas je bilo, ki ste povpraševali, nekateri ste ga v Melbourne celo obiskali ali poslali darila in èestitke. P. Valerijan se za vse to lepo zahvaljuje, posebno pa je hvale•en vsem vašim molitvam za njegovo zdravje.

V Merrylands ga je iz Melbourne 11. avgusta pospremil p. Ciril. Pater Valerijan odlièno okreva, hvala Bogu!

Uroš Ergaver

ÈLOVEK OBRAÈA - BOG OBRNE

Tako se marsikdaj dogaja v našem •ivljenju: mi naèrtujemo, Bog pa prekri•a naše naèrte in doloèi drugaèe. Tako se mi je zgodilo v torek, 15. julija letos. Uroš me je peljal na sydneyško letališèe, da sem z Virginblue letalom poletel v Melbourne, da zamenjam p. Filipa pri nadomešèanju p. Cirila, ki je bil na dopustu v domovini. Še isti dan popoldne se je p. Filip vrnil v Sydney.

Prihodnji dan, v sredo, 16. julija, na praznik Karmelske Matere Bo•je, ko sem bil v pisarni verskega središèa v Kew, sem s pogledom preletel sliko patra Bazilija nad ognjišèem. Nehote so mi prišle na misel besede: »Ali me •e kaj klièeš?« Opol dne sem bil na kosilu v domu Matere Romane.

Po kosilu sem sedel pri mizi in se pogovarjal z gospemi, s katerimi sem obedoval. Nenadoma me je obšla slabost in vrtoglavica. Leva roka in noga sta bili negibni. Bolniška sestra v Domu me je pregledala in poklicala ambulanco, ki me je peljala v St. Vincent's bolnišnico. Tam so ugotovili: mo•ganska kap. Ostal sem v bolnici 18 dni, zadnjih deset dni sem bil na oddelku za rehabilitacijo, kjer so me uèili hoditi in uporabljati levo roko. Sedaj •e lahko hodim, èeprav še s te•avo, levo roko •e tudi kar dobro uporabljam, vendar bom po vrnitvi v Sydney potreboval še nekaj zdravljenja. •elim se iskreno zahvaliti rojakom v Melbourne, Sydneyu in drugod za molitve, •elje za okrevanje, izra•ene osebno, s kartami ali telefonsko, za obiske v bolnišnici in za prinesene stvari, ki sem jih potreboval. Vsem iskren Bog plaèaj! Vseh se vas bom spominjal pri sveti maši in v molitvi!

pater Valerijan

Slovenska skupnost v Perthu, WA, zbrana s p. Valerijanom po slovenski sveti maši na materinski dan, 11. maja 2003, pri cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku.

KRSTI

MELANIE MARIE GJURA, Fairfield Heights, NSW. Hèi Williama in Angele Maryanne nee Prochilo. Botra je bila Nancy Prochilo. Sv. Rafael, Merrylands, 26. april 2003.

MACKENZIE MICHAEL JOHNSON, Dapto, NSW. Sin Michaela & Brigitte nee. Brodnik. Botra sta bila Tonya Gumley in Tony Brodnik. All Saints Slovenian Church, Figtree, NSW, 8. junij 2003.

RICHARD JOHN SLATINŠEK, Lansvale, NSW. Sin Richarda in Evelyn nee Brec. Botra sta bila Aleksander Slatinšek in Basia Zanella. Sv. Rafael, Merrylands, 13. julij 2003.

POROKE

Katherine Pezdirc, hèerka Branka in Ljubice roj. Lesiè, rojena v Bankstown, NSW in Andrew Bolton, sin Davida Johna and Christine Mary roj. Tracy, rojen v Queanbeyan, NSW. Prièi sta bili Matthew Bolton in Kristine Pezdirc. Cerkev sv. Franèiška Asiškega, Paddington, NSW med poroèno mašo na Binkošti, 8. junija 2003.

Karl Anton Luke•iè, sin Mirka in Marije roj. Verzel, rojen v Fairfield, NSW in Donna Maree Montgomery, hèi Owena in Barry roj. King, rojena v Camperdown, NSW. Prièi sta bila Joy Morgan in Michael Solway. Cerkev Sv. Rafaela, Merrylands, med poroèno mašo, 2. avgust 2003.

POKOJNI

Dne 15. februarja 2003 je v St. Vincent bolnici v Sydneyu umrl **IGOR PODGORNİK**. Rojen je bil 6.10.1947 v Trstu, ko je bil tudi kršèen. Pozneje je prejel tudi prvo sveto obhajilo in zakrament sv. birme. Leta 1955 je odšel z dru•ino v Avstralijo, kjer se je šolal in usposobil za delo v kovinski industriji. Leta 1980 se je poroèil s Suzano Ridel. 1987 se mu je rodila hèerka Ema. Poleg •ene in hèerke v Sydneyu zapušeà še mamo, ki •ivi v Five Dock.

Dne 17. maja 2003 je v Bankstownu, NSW ob •ele•niški postaji tragièno preminul **ALDO FLAIBAN**. Rojen je bil 17. marca 1943 v Kojskem v Goriški Brdih. Bil je sin Rudolfa in Justine roj. Podršèek. Kot 7 letni fant je prišel v Avstralijo, kjer je konèal šole. Bil je zelo talentiran, posebno v matematiki. Zaposlen je bil pri •eleznici v Chullori. S svojim talentom je sodeloval tudi pri gradnji Tangara vlaka. Pogrebne molitve so bile opravljene v Liverpoolu, pokopan je bil na tamkajšnjem pokopališèu. Poleg še •iveèe mame Justine

zapušeà brate Bruna, Bernarda in Renata.

Dne 25. maja 2003 je v North Shore bolnici umrla **LINA SEDELBAUER roj. Poles**. Rojena je bila 23.9.1937 v kraju Materija na Primorskem. V Avstralijo je prišla leta 1959, kjer zapušeà hèerke Lynette, Vivian, Janette, 5 vnukov, brata Renata in Daria in Franca, ki •ivi v Švici. Pogrebne molitve so bile opravljene 30. maja 2003 v cerkvi Srca Jezusovega, Mosman NSW. Pokopana je bila v Frenches Forest pokopališèu.

Dne 31. maja 2003 je v Concord bolnici umrla **FRANÈIŠKA MARKO roj. Arcet**. Rojena je bila 5.3.1915 v kraju Vitanje kot hèerka Karla in Franèiške roj. Granièko. Kot mlado dekle se je poroèila s Francem Marko (umrl v Sydneyu pred 5 leti in pol), ki je po rodu iz Sveèine pri Mariboru. Zakonca sta prišla v Avstralijo s tremi otroki na ladji Nellie. •ivela je v Five Dock, NSW. Pokojna zapušeà hèerko Franèiško Schoening, Eriko Purrer in sina Alana, 9 vnukov in 10 pravnukov. Pogrebne molitve so bile opravljene 3. junija 2003 v Pinegrove krematoriju, kjer je sledila upepelitev.

V nedeljo, 22. junija 2003, je na svojem domu v Elanora Heights, NSW umrl **STANISLAV OGRIZEK**. Rojen je bil 8.4.1930 v Matenji vasi pri Postojni, kot eden izmed 4 otrok oèeta Hermana in Marije roj. Štemberger. Stane je prišel v Avstralijo leta 1954 in se je najprej zaposlil v Leigh Green, SA, kot avtoelektrikar. Bil je tudi udele•en pri gradnji Snowy Scheme. Leta 1959 se je v Paddingtonu poroèil s Katico roj. Duh, ki je iz Melincev v Prekmurju. Imela sta dva otroka, hèerko Aleksandro, poroèeno Harvey in sina Branka - poroèen z Debbie. Precej èasa so •iveli v Leichhardt, potem so se preselili v Elanora Heights, kjer se je tudi upokojil. Bil je aktiven èlan Slovenskega društva in se je rad dru•il s èlani. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, 26. junija 2003. Pokopan je bil na slovenskem pokopališèu v Rookwoodu. Poleg •ene Kati in otrok pokojni zapušeà še 8 vnukov.

Dne 25. junija 2003 je na svojem domu v Fairfield, NSW umrla **VALENTINA MIMIÈ roj. Koviè**. Rojena je bila 14.2.1921 v Moravèah. V Avstralijo je prišla leta 1971, kjer je •ivela z mo•em Lukom Mimiè, ki je po rodu iz Benkovca v Dalmaciji in sinom Lojzom. Ko je •ivela še v Sloveniji, se je pogosto sreèevala z mamo p. Valerijana, Katarino Jenko. Bile so dobre prijateljice. Poleg mo•a

zapušèa še sina Lojza, vnuka Tonija in Joanno ter veliko znancev širom Avstralije in Slovenije. En teden pred smrtjo je prejela bolniško maziljenje in popotnico za veèno •ivljenje.

Pogrebna maša je bila opravljena v Liverpoolu v torek, 1. julija. Pokopana je bila na tamkajšnjem pokopališèu.

Isti dan, v sredo 25.6.2003, je v Canberri umrl **ANGEL JURIŠEVIÈ**, ki je bil rojen 12.10.1932 v Gradišèu pri Trstu. Angel je dolga leta bolehal za boleznijo raka, kateremu je tudi podlegel. Zapušèa sina Jo•eta in Taddyja ter 4 vnuke, sestro Marijo, poroèeno Rodman in brata Franka, ki •ivita v Canberri. V Sloveniji ima še sestro Danico in na Nizozemskem brata Stojana. •ena Marija roj. Blazyk, ki je bila poljskega rodu, je •e 14 let med pokojnimi.

Pogrebna maša je bila opravljena v soboto, 28. junija v cerkvi Sv. Trojice, Curtin, ACT. Pokopan pa je bil na starem pokopališèu v Garranu, ACT.

Dne, 6. julija 2003 je v Penrith, NSW umrl **ANTON KUSTEC**, ki je bil rojen 2.9.1943 v Dolnji

Bistrici v Prekmurju, kot sin Martina in Katarine roj. Bedernjak. Leta 1967 se je v Èrenšovcih poroèil z Ivico roj. Luštrik, ki je po rodu iz Medvod na Gorenjskem. 20.12.1972 sta prišla na ladji »Galileo« v Avstralijo. Tony je bil med drugim zaposlen v gradbeništvu in pozneje v tovarni. Poleg •ene zapušèa brata Ignaca, v domovini pa še brata Stanislava in sestro Darinko, v Kanadi pa •ivita sestri Angela in Marija. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, 11. julija, nato je sledila upepelitev v Pinegrove krematoriju.

V torek, 8. julija 2003, je v Hills Hospital umrl **IVAN KLOBASA**, ki je bil rojen 23.12.1924 v kraju Šratovci (Radenci), kot sin Lovrenca in Franèiške roj. Müller. V Avstralijo je prišel leta 1950. Štiri leta pozneje se je v Cabrammati poroèil z Rozo Hanish, ki je po rodu iz Osijeka. Po poklicu je bil upravljalec •erjava. Poleg •ene in h•erke Ingrid Egan zapušèa še dve vnukinji in sestro Josephino Robar.

Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, 11. julija 2003, pokopan pa je bil na Castlebrook pokopališèu.

29. mladinski koncert v Sydneyu

The theme for this year's 29th annual Slovenian youth concert is **IGNITE**. The theme was selected with the intention of reviving and re-uniting the Slovenian communities throughout Australia. We would love to see as many Australian Slovenians, particularly youth and young adults in Sydney on 4 October. This year, we will not be hosting an annual youth concert but rather a full weekend jam packed with activities for all ages. For example, there will be social events planned on the Friday night before the concert for various age groups. The concert will be held in the afternoon and will be followed by a dance and Sunday there will be family fun activities planned for after mass including a jumping castle. If you

would like to perform, please contact your local Slovenian church for an application form or alternatively, email Tanya Andrejas on tanyandrejas@hotmail.com. That's all for now, stop reading and start organising your trip to Merrylands for 3-5 October 2003. If you have any queries in relation to the weekend events OR if there are any businesses, or Slovenian organisations that would like to financially assist with the IGNITE weekend's events, please phone Julie Brcar 0409 365 525. Looking forward to seeing as many of you as possible!

The IGNITE Committee

Julie Brcar

Harvey Norman +61 (0) 2 9201 6405

+61 (0) 409 365 525